

2. Kui vastus on jaatav, kas siis tuleb seda tõlgendada nii, et lepingu sama faktilise asjaolu tõttu, kuid erineval õiguslikul alusel ülesütlemise korral hüvitise maksmisel tähtajalise lepinguga töötajate ja võrreldavate alaliste töötajate ebavõrdne kohtlemine kujutab endast diskrimineerimist, mis on harta artikliga 21 keelatud, kuna see on vastuolus harta artiklites 20 ja 21 sätestatud võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis moodustavad osa liidu õiguse üldpõhimõtetest?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 25. jaanuaril 2018 – Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. Arl jt versus Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Kohtuasi C-46/18)

(2018/C 142/38)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Caseificio Sociale San Rocco Soc. coop. arl, S.s. Franco e Maurizio Artuso, Sebastiano Bolzon, Claudio Matteazzi, Roberto Tellatin

Vastustajad: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Eelotsuse küsimused

1. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, tuleb liidu õigust tõlgendada nii, et liikmesriigi õigusnormi vastuolu määruse (EMÜ) nr 3950/92 ⁽¹⁾ artikli 2 lõike 2 punktiga 3 toob tagajärjena kaasa selle, et tootjatel ei ole kohustust tasuda lisamaksu, kui on täidetud selles määruuses sätestatud tingimused?
2. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, tuleb Euroopa Liidu õigust ja eelkõige õiguspärase ootuse kaitse üldpõhimõtet tõlgendada nii, et ei saa kaitsta niisuguste isikute õiguspärase ootust, kes täitsid liikmesriigi kehtestatud kohustust ning kes said kasu selle kohustuse täitmise kaasnemistest tagajärjedest, kui ilmnis, et see kohustus on Euroopa Liidu õigusega vastuolus?
3. Kas niisuguses olukorras nagu kirjeldatud olukord, mida põhikohtuasjas käsitletakse, on 9. juuli 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1392/2001 ⁽²⁾ artikli 9 ja mõistega „prioriteetne kategooria“ vastuolus selline liikmesriigi õigusnorm nagu dekreetseaduse nr 157/2004 artikli 2 lõige 3, mille Itaalia Vabariik on heaks kiitnud ning milles on sätestatud enammakstud lisamaksu tagastamise erinev kord, mille puhul eristatakse tähtaegades ja tagastamiskorras tootjaid, kellel oli õiguspärane ootus, et järgitakse riigisisest õigusnormi, mis osutus liidu õigusega vastuolus olevaks, ja tootjaid, kes ei järginud seda õigusnormi?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. detsembri 1992. aasta määrus (EMÜ) nr 3950/92, millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks (EÜT L 405, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni 9. juuli 2001. aasta määrus (EÜ) nr 1392/2001, milles sätestatakse nõukogu määruse (EMÜ) nr 3950/92 (millega piima- ja piimatootesektoris kehtestatakse lisamaks) üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 187, lk 19; ELT eriväljaanne 03/033, lk 104).